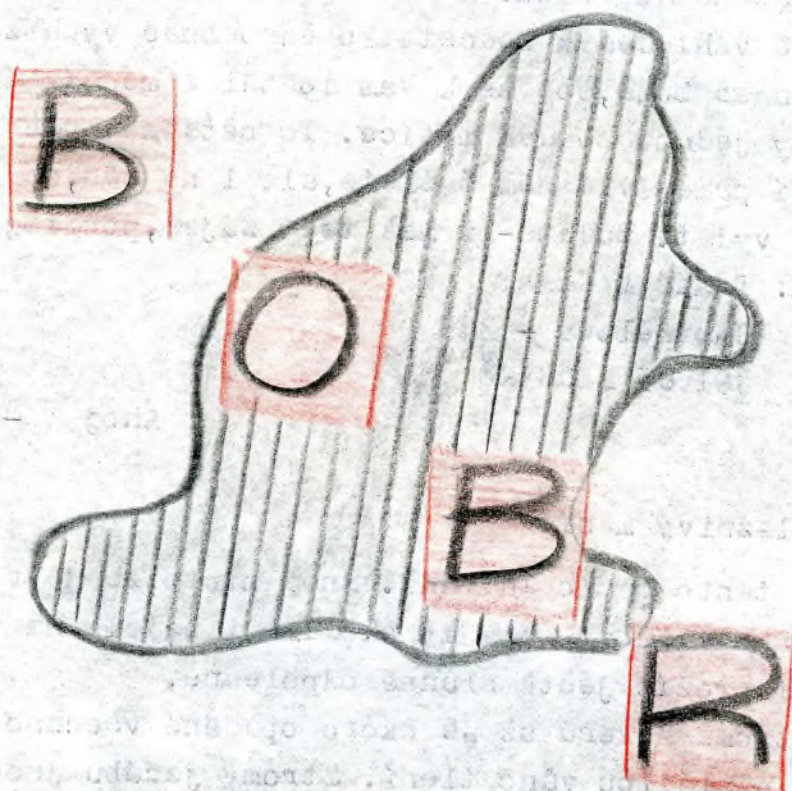

Jižanský občasník

B O B R

vydává TO Bobří 1*86

Kamaráde-kamarádko !

Do rukou se ti dostává první číslo nově vzniklého časopisu s názvem B O B R. Tento časopis se rozhodla vydávat naše T.O. Bobři, jelikož jsme cítili a cítíme potřebu nějakého bližšího kontaktu s kamarády protože si myslíme, že o zážitky, zkušenosti a rady se můžeme podělit nejenom prostřednictvím tlachů, slezin a jiných akcí.

Rovněž také nevychází ve veřejném tisku řádný časopis, který by byl náš V A N D R Á C K Ý. Budeme se tedy snažit, pochopitelně za vaší vydatné pomoci, aby vznikl takový časopis, kde bychom našli zábavu, poučení, zkušenosti - zkrátka, aby vznikl takový náš vandrácký časopis, na jehož obsahu se budete podílet větší či menší měrou všichni vy, kterým se dostane do rukou.

Tento časopis vzhledem k nedostatku času bude vycházet nepravidelně, ale v naší snaze bude, aby se k Vám dostal s menším či větším časovým odstupem vždy jednou za dva měsíce. To ostatně bude záležet i na vás, jaké množství příspěvků nám zašlete, ale i na nás, za jak dlouho stihneme časopis vydat. Budete-li mít tedy zájem, posílejte Vaše příspěvky na adresu: Tomáš MACHART

Gabrielova - 349

391 65 BECHYNĚ

Ahoj - T O M

LISTOPAD - bláznivý měsíc

Tak nazývali tento měsíc Indiáni. Snad proto, že je v něm nestálé počasí, skoro jako v dubnu. Ale my chodíme i nadále na vandry a někdy se nám podaří prožít ještě slunné odpoledne.

Listí ZE stromů a keřů už je skoro opadané všechno a vydychuje na zemi svou nasládlou vůni tlení. Stromy ježábu jsou obaleny sytě oranžovými hroznými jeřabinami a jejich ostrá, trochu nakyslá vůně se mísí s pachem listí. Velká úroda jeřabin protokuje tuhou zimu. Příroda se tak stará o ptactvo, které má jeřabiny jako svou zimní potravu.

Stěhovaví ptáci již všichni odtáhli ve velkých hejnech. Ale na druhé straně sem nyní přilétají od severu brkoslavové, kvíčaly, strnád sněžný a další druhy ptáků, kteří u nás přes léto nejsou.

A tak i kamarádi se po velkých vandrech začínají soustřeďovat do svých osad, kde tráví ve srubech či boudách ty krásné barevné podzimní dny.

Ohěň, a to ohěň, který slavnostně zapalujeme na našich tlachovištích se vyvinul z chňů, které hrály prvního člověka, které mu dávaly bezpečnost před dravou zvěří a dávaly mu také žár na přípravu pokrmů. Ohěň naučil člověka dělat si zbraně a dal základ prvnímu průmyslu. Proto v něm viděl svého Boha, svého ochránce a přítele, ale také pána. Tyto všechny pocity se uchovaly v člověku až po naše doby a ožívají v nás, když hledíme do praskajících plamenů vatry. Ohěň očisťuje a je sám čistý. Jemu odevzdáváme naše mrtvé, jemu svěřujeme naši vlajku, když již dosloužila.

Indiáni měli bohyni ohně, která se jmenovala Agni. Toto slovo znamená, přeloženo do češtiny O H Ě Ň. Naši předkové jej nazývali "plamen pravdovzvěstenboží ohěň" a používali ho při božích soudech. Živil ji jalovcovým dřevem, jež způsobuje zvláštní jiskření. Ohěň se rovněž používal při křtu. Bába podržela novorozeně nad ohněm a prosila Peruna, aby je chránil.

Tak to je něco o ohni, o jeho poslání, významu, proto bychom měli brát všechny dá se říci obřady, které se dodržují při zažehávání ohňů, při potlačích, vážně. Vždy při zapalování ohně bychom se měli tak trochu zamyslet a po celou dobu, pokud je uzavřen kruh, bychom toto měli mít na zřeteli.

----- LESNÍ TAJEMSTVÍ -----

Vypláznout jazyk není prý slušné, a přece je to u některých živočichů nutné. Jistě víte, pro psi vyplazují jazyk, ale proč hadi jazýčkují? Rychle a velice mrštně vystřelují ~~xxxxxxx~~ dlouhý a často rozeklaný jazýček jakoby se jím snažili zajišťovat překážky před sebou a nebo jako by upozorňovali, že si na ně máme dát pozor. Po dlouhých pokusech se přišlo na to, že had pomocí jazyku cítí, že mu tedy slouží jako čichový orgán. Had má totiž zvláštní zařízení, Jakobsův ústroj, uložený přímo v ústech jímž přijímá čichové vjemy dodané jazykem. Jazyk přenáší čichovou stopu na vlastní čichový orgán.

A teď si asi všichni uvědomujeme složitost a souvislost jednotlivých faktů: had nemá nohy, musí se tedy plazit, přičemž k tomu pohybu využívá všech svalů, nemůže tedy dýchat, nemůže-li dýchat/vdechovat/, nemohl by ani čichat, to je jasné. Proto má tedy zvláštní čichové ústrojí v ústech a jazyk je mu prostředníkem. A i stejným způsobem čichají beznohé ještěřky /slepýš/.

Do vlasů listů volným letem padá, paprsky slunce přestaly nás hřát.
 Do žluté šedi převlékla se tráva a vítr tvrdí, že přijde listopad.
 Les ve své kráse podobá se duze, paletu barev na svém šatě má.
 Modrá řeka zrychlila krok chůze, mlhavá rána každý dobře zná.
 Dozněly tóny skladeb lesních tvorů, truchlivé ticho, vítr, zima, mráz.
 Podřeté stromy, třeskot krutých hromů, záhuba slabých a zkouška silných
 zas.

FERRY

BARVY DNEŠNÍCH DNŮ

1. Kdo mi poví jakou barvou nakreslit mám dětem trávu
 rychle sahám pro zelenou, lež mi dělá těžkou hlavu
 žlutá, šedá, černá, byla by víc věrná
 a já znám přece trávu pěknou, čekám že mi děti brzy řeknou:
 "Pověz mámo, čím je vina, že je tráva dnes už jiná
 než-li z tvého vyprávění, copak žádná pomoc není?"

Ref: Na lidech jen záleží, jaký čas dál poběží
 vždyť chyba každá napravit jde stěží
 a málokomu barvy v hlavě leží.

2. Kdo mi poví jakou barvou nakreslit mám dětem řeku
 chvíli váhám beru modrou, vidím je to k vzteku
 co kde přebývá, voda ukrývá,
 mrtvá se zdá až dech se smutkem tají a děti se stále ptají:
 "Řekni mámo, čím je vina, voda v řekách je už jiná,
 proč u břehu cosi pění, copak žádná pomoc není?"

3. Kdo mi poví jakou barvou nakreslit mám vložku sněhu
 nečekám a vezmu bílou, vždyť má v sobě skrytou něhu
 kouře z komínů, nepomyslí na zimu,
 krajina bílá v šedou se změní, zase slyším známá slova denní:
 "Řekni mámo, čím je vina, sníh roztaje, zbyde špína
 kdy se čisté k barvám vrátí, než barevný svět se ztratí?"

Odposlechnuto u ohně:-----

Byl zimní den, blížily se svátky vánoční. Kamarád nemohl jet ven, jelikož byl nucen trávit večery se svou "milovanou tchýní", kamarádům se zželelo ubohého kamaráda, a proto se rozhodli potěšit ho jejich přítomností. Jelikož seblížila štědrovečerní hostina, chovala tato "roztomilá paní" ve svém prchovacím koutě živého kapra, kterým se chtěla ihned návštěvníkům pochlubit.

Mezi řečí si zasteskla, že kapr neplave tak jak by měl, nýbrž celé dny proleží na pravém boku. Všem bylo jasné, že je to způsobeno nízkou hladinou, ale duchaplný kamarád smočil prst ve vaně a prohlásil, že nepochopí, jak v takové ledárně může ještě vůbec žít. Tchýně byla "muž činu", vypustila studenou vodu a započala "prochladlého kapra" sprchovat vroucí vodou. Vzápětí "kapr ožil". Co se dalo dál nevíme, ale kamarád vzpomínal, že file je také ryba.

Nevíme, co zrovna bylo za svátek, ale fakt je ten, že haši kamarádi řídili svůj nákladní automobil pod vlivem alkoholu. Jelikož si dali závazek, že všichni cestující jak v mrazicím boxu, tak i v kabině řidiče musí v každém hostinci, který po cestě potkají, vypít jeden grog. A jak tak přibývaly kilometry, přibýval i počet vypitých grogů. Nálada v nápr/chladicím zařízení klesla na bod mrazu, protože kamarád řidič byl dobrák od kosti a chtěl kamarádům přilepšit s mohutným zařváním: "Já vám zatopím", pustil ~~na~~ chladicí systém na maximum.

Kamarádi v chladicím boxu si však nedovedli vysvětlit nepříznivou situaci, která vznikla, a proto se rozhodli čelit jí po svém. Začali si totiž cestu zpříjemňovat zpěvem různých písní. Do Tábora dorazili za zpěvu Internacionály, poté, co zastavili před dalším hostincem, aby se občerstvili, lidé se zastavovali aby zjistili, co přivezli za maso. Avšak jaký byl jejich údiv, když po otevření chladicího boxu místo masných výrobků, začali za sborového zpěvu již zmíněné Internacionály vypadávat kamarádi zmožení zimou a grogy. Po občerstvení pokračovali v cestě. A jak tak v poklidu jedou, pojednou spatří jak z vedlejší silnice přijíždí rychlý automobil příslušníků VB. Řidič vzhledem ke svému stavu a ke svému nákladu správně zareagoval a dal vozidlu VB přednost, i když jel po hlavní silnici. Řidič žlutého vozidla poděkoval kývnutím hlavy, ale co čert nechtěl, nevšiml si, že kamarády zrovna předjíždí osobní automobil - no a stalo se, co se státi nemělo, a sice dopravní nehoda. Kamarádi chtěli využít pro ně příznivé situace a chtěli opustit osudné místo, byli však zastaveni orgánem /pohl/ spravedlnosti, který však po otevření kabiny řidiče, spatřiv skutečný stav, nevydržel a zařval:

"J E Ď T E !!!!!".

A na závěr trochu vážně:

...tulák, když dlouho zůstává na jednom místě, začne ztrácet charakter, chátrá a stává se ubohým. Jen v pohybu s holí v ruce a se zpěvem na rtech mají jeho záplaty barvu rytířských dobrodružství a jeho neholená tvář vlá jako prapor dobyvatelů světa.

Tuláctví je nejvlastnější a nejpůvodnější zaměstnání lidské, přesněji řečeno člověka. Tuláci nejsou jen atavisti, ale bezprostřední připomínkou ztraceného ráje. Jsou udržovateli nejčistší poezie, právě tak jako byl pračlověk-tulák jejím zakladatelem. Toulal se z místa na místo s nevyzpytatelnými touhami v duši, putoval za sluncem, za lučinami plnými květů, za potůčky a studánkami, za gazelami a něžnými zajíčky, které pojídal s očima zbožně odvrácenými k nebi.

Toulal se z místa na místo a objevovat nové stěvy, byť měly v různých dobách různé formy, nejčastěji však formy zájezdních hospod, vedle ostatního /dravých řek, neprostupných pralesů, ostrovů/.

Pravý tulák naštěstí nikdy nenajde tu nejlepší hospodu s nejvlídnějším hostinským, nejměkčím lůžkem a nejbačaťatějšími holkami, - to totiž stále čeká. A najde-li takovou, jistě je na světě někde lepší - proč te y ji nehledat?

U tuláka není horš ch nebo ještě horších stanic, jsou jen různě dlouhá přestupná stádia - ty lepší vždycky přicházejí s dojemnou pravidelností po těch horších - je to jen otázka času. A jestliže nepřijdou nikdy za života tuláka, je to zas jen otázka času, poněvadž kdyby byl déle živ, určitě by se byl dočkal. A přece přijdou chvíle, kdy vážne krok a kdy se zdá, že je nalezena konečně ta správná. Tu tulák váhá, ale nakonec udělá jediné možnou věc. Aby o takovou dobrou stanici nepřišel, nebyl z ní vypuzen nebo ji neztratil, tak jako se ztrácejí nalezené peníze - raději ji opustí s tím, že se zase vrátí - když, ne ve skutečnosti, tedy ve svých snech.

Tak kamarádi, to by bylo pro začátek vše, neváhejte tedy a posílejte co nejvíce příspěvků. Vzhledem k časové tísní zasíláme vždy jedno číslo na osadu, máte-li možnost, rozmnožte vydání a zašlete je dál svým kamarádům, nemáte-li možnost, dejte jim je alespoň přečíst, ale POZOR - lidé jsou různí a různé koníčky maj-

TAK TEDY PROZATÍM :

A H. O. J